

9. Nionde kommentaren

Om det kinesiska kommunistpartiets skurknatur

Förord

Kommuniströrelsen som har basunerats ut i över ett sekel har bara förorsakat mänskligheten krig, fattigdom, brutalitet och diktatur. Efter att Sovjetunionen och de östeuropeiska kommunistpartierna kollapsade i slutet av 1900-talet gick detta skamliga drama som skadar mänskligheten in i sin slutfas. Ingen, från den vanliga medborgaren till kommunistpartiets generalsekreterare, tror längre på myten om kommunismen.

Den kinesiska kommunistregimen kom varken till genom något "gudomligt mandat" [1] eller genom demokratiskt val. Idag, när dess ideologi har raserats, står legitimiteten i dess styre inför en aldrig tidigare skådad utmaning.

Det kinesiska kommunistpartiet (KKP) är ovilligt att följa de historiska strömningarna och lämna den historiska scenen. Istället tar det till de hänsynslösa metoder som utvecklats under decennier av politiska kampanjer, för att återupprätta sin maniska kamp för legitimitet och blåsa liv i sitt slocknade mandat.

KKP:s politik med reformer och öppenhet döljer en desperat ambition att bibehålla sin grupps intressen och totalitära makt. Trots hårda restriktioner har de ekonomiska landvinningar som uppnåtts genom det kinesiska folkets hårda arbete under de senaste 20 åren, inte förmått KKP att lägga ner slaktarkniven. Snarare stal partiet framstegen och använde dem för att bekräfta sitt styre och gjorde sitt oförfärdiga skurkbeteende ännu mer bedrägligt och missledande. Det mest skrämmande är att partiet gör allt det kan för att förstöra hela landets moralgrund och försöker, i varierande grad, att göra varje kines till intrigmakare, för att skapa en miljö som underlättar för partiet att "hänga med i tiden".

I detta historiska skede är det särskilt viktigt för oss att tydligt förstå varför kommunistpartiet agerar som ett gäng skurkar och se klart dess skurknatur. På så sätt kan Kina uppnå varaktig fred och stabilitet och snarast möjligt gå in i en era fri från kommunistpartiet och skapa en framtid med en förnyad blomstrande nation.

I. Kommunistpartiets skurknatur har aldrig förändrats

Vem är KKP:s reformer till för?

När det kinesiska kommunistpartiet genom historien har stött på kriser har det uppvisat vissa tecken på förbättring, vilka förlött människor att göra sig illusioner om partiet, illusioner som gång på gång och utan undantag har krossats. KKP eftersträvar idag kortsiktiga fördelar och har därigenom satt upp en show om ekonomisk blomstring som åter har fått människor att tro på fantasiföreställningar om partiet. De grundläggande konflikterna mellan partiets, landets och folkets intressen blir dock avgörande för att denna falska blomstringsperiod inte kommer att bestå. De "reformer" som KKP har utlovat fyller bara ett syfte, att upprätthålla partiets styre. Reformerna är kraftlösa och skapar förändringar på ytan men inte på djupet. Under den skeva utvecklingen jäser en stor social kris. När krisen väl bryter ut kommer landet och befolkningen än en gång att lida.

I och med ledarskiftet deltog KKP:s nya ledargeneration inte i den kommunistiska revolutionen och har därmed allt mindre auktoritet och trovärdighet när det gäller att leda landet. I denna legitimitetskris har KKP:s beskydd av partiets intressen mer och mer blivit till den grundläggande garantin för att upprätthålla personliga intressen inom partiet. KKP:s natur är självisk. Den har ingen självbehärskning. Förhoppningar om att ett sådant parti skulle hänge sig åt att fredligt utveckla landet är rent önsketänkande.

Begrunda vad kommunistpartiets språk rör *Folkets dagblad* sade i en förstasidesartikel den 12 juli 2004: "Den historiska dialektiken har lärt partiets medlemmar följande: det som ska förändras, det måste förändras, annars följer förfall; det som inte ska förändras måste förbli oförändrat, annars leder det till självutplåning."

Vad är det som ska förbli oförändrat? *Folkets dagblad* förklarar: "Partiets grundlinje med 'ett centrum, två grundsatser' måste stå stabilt i hundra år utan något vacklande." [2]

Människor förstår inte nödvändigtvis vad "centrum" och "grundsatser" står för, men alla vet att kommunistpartiets beslutssamhet att bibehålla diktaturen och sina kollektiva fördelar aldrig förändras. Kommunismen har besegrats över hela jorden och är dömd att dö ut. Men ju mer korrupt något blir, desto mer destruktivt blir det i sin dödsstrid. Att diskutera demokratiska framsteg med kommunistpartiet är som att be tigrar ömsa skinn.

Vad skulle Kina göra utan kommunistpartiet?

Alltmedan KKP försvagas har människor förväntat sig att det onda KKP-spöket, med skurkaktiga och ständigt föränderliga medel, under årtionden har ingjutit sina vidriga element i varje aspekt av vanliga människors liv.

När Mao Zedong dog grät många kineser bittert framför hans porträtt och undrade: "Vad ska Kina göra utan ordförande Mao?" Mer än 20 år senare, när KKP har förlorat sin legitimitet att styra landet, gör kinesiska medias propaganda ironiskt nog ännu en gång människor bekymrade: "Vad skulle Kina göra utan kommunistpartiet?"

I praktiken har KKP:s helt genomgripande politiska kontroll trängt in i den kinesiska kulturen och det kinesiska tankandet så djupt att också de kriterier som det kinesiska folket använder för att bedöma partiet är märkta av partiet, eller till

och med kommer ifrån partiet. Om partiet i det förlutna kontrollerade människor genom att ingjuta sina faktorer i dem, så har det nu kommit för att skörda vad det har sät. Eftersom det som ingjutits i människors sinnen har sammansmält med och blivit till deras celler tänker människor enligt kommunistpartiets logik och bedömer rätt och fel utifrån dess situation och ur dess perspektiv. När det gäller KKP:s dödande av demonstrerande studenter på Himmelska Fridens Torg den fjärde juni 1989 säger vissa människor: "Om jag vore Deng Xiaoping skulle jag också kuva protesterna med stridsvagnar." Under förföljelsen av Falun Gong säger en del: "Vore jag Jiang Zemin skulle jag också eliminera Falun Gong." När det gäller förbudet mot yttrandefrihet säger en del: "Om jag vore KKP skulle jag göra likadant." Sanning och samvete har försvunnit, kvar finns bara kommunistpartiets logik. Detta är en av de vidrigaste och mest skoningslösa metoder som partiet har använt, i enlighet med sin hänsynslösa natur. Så länge det moraliska gift som partiet ingjutit i människors sinnen finns kvar, så kan det fortsätta att samla energi för att upprätthålla sitt orättfärdiga liv.

"Vad skulle Kina göra utan KKP?" Detta tänkesätt passar perfekt för partiets syfte att få människor till att tänka i enlighet med dess egen logik.

Kina tog sig igenom sin 5 000-åriga civilisations historia utan kommunistpartiet. Inget land i världen skulle stoppa den sociala utvecklingen bara för att en specifik regim föll. Efter decennier av kommuniststyre inser människor inte längre detta faktum. Partiets långvariga propaganda har lärt folket att se partiet som sin moder.

Partiets allestädes närvarande politik har gjort människor oförmögna att föreställa sig hur de skulle leva utan KKP.

Kina föll inte samman utan Mao Zedong. Skulle Kina kollapsa utan KKP?

Vad är den verkliga orsaken till kaoset?

Många människor är medvetna om och ogillar KKP:s machiavelliska beteende och föraktar dess kamper och bedrägerier. Men samtidigt räds de förvirringen som skapas genom dess politiska kampanjer och fruktar att kaos åter ska hemsöka Kina. Så fort partiet hotar folket med "kaos" skräms de följaktligen till att tyst acceptera dess styre och känner sig hjälplösa mot dess despotiska makt.

I själva verket är det kommunistpartiet med sina mångmiljonhövdate trupper och beväpnade polis som är den egentliga källan till kaoset. Vanliga medborgare har varken anledningar eller resurser till att skapa det. Bara kommunistpartiets förtryck kan vara hänsynslöst nog att bringa landet i kaos vid minsta antydning till förändring. Slogans som "Stabiliteten är överordnat allt annat" och "Nypa knopparna av alla instabila element" har blivit KKP:s teoretiska grund för att förtrycka människor. Vem är den största orsaken till instabilitet i Kina? Är det inte partiet som specialiserat sig på tyranni? Partiet hetsar fram tumult och utnyttjar sedan det kaos som det skapat för att undertrycka folket. Detta är ett vanligt skurkbeteende.

II. KKP offerar den ekonomiska utvecklingen

Tar åt sig äran för det som uppnåts genom människors hårda arbete

KKP hävdar sin legitimitet genom att peka på de senaste 20 årens ekonomiska utveckling. I själva verket har dock utvecklingen åstadkommit genom det kinesiska folkets egna ansträngningar efter att KKP:s bojor lossats något. Framstegen har därför inget med partiets egna insatser att göra. Partiet hävdar emellertid att det självt har åstadkommit denna ekonomiska utveckling och begär att folket ska vara tacksamma för den, som om inga av framstegen skulle ha kunnat ske utan partiet. Vi vet alla att många icke-kommunistiska länder i själva verket uppnått snabbare ekonomisk tillväxt för länge sedan.

De Olympiska guldmedaljörerna förväntas tacka partiet. Partiet tvekar inte att använda den falska bilden av "en stor idrottsnation" för att lovprisa sig självt. Kina led en hel del av SARS-epidemin, men *Folkets Dagblad* rapporterade att Kina besegrat viruset genom att "förilita sig på partiets grundläggande teori, grundläggande linje, grundläggande princip och grundläggande erfarenhet". Uppskjutningen av Kinas rymdskepp Shenzhou-V förverkligades av skickliga yrkesmän inom astronautisk vetenskap och teknologi, men kommunistpartiet använde det som ett bevis för att endast det kunde leda det kinesiska folket in i skaran av världens mäktiga länder. Beträffande Kinas värdskap för de Olympiska spelen 2008, vilket i själva verket var en freds-invit från västländerna för att uppmuntra

Kina att förbättra de mänskliga rättigheterna, så utnyttjas det av KKP för att ytterligare hävda sin legitimitet och som en förvandling för att förtrycka det kinesiska folket. Kinas "stora marknadspotential", som många utländska investerare är ute efter, bygger på konsumtionen hos Kinas 1,3 miljarder människor. Kommunistpartiet tar åt sig äran för denna potential och utnyttjar den som ett skarpladdat vapen för att tvinga västländer till samarbete med KKP-regimen.

KKP tillskriver de reaktionära krafterna och enskilda individers bakomliggande motiv allt negativt, medan allt gott tillskrivs partiets ledarskap. Partiet drar nytta av varje enskilt framsteg för att stärka sin legitimitet och ställa sig självt i en bättre dager. Även de misstag som partiet begår kan vändas till något "gott" för att tjäna dess syften. Till exempel, när sanningen om den otyglade AIDS-spridningen inte längre kunde döljas skapade partiet plötsligt ett nytt förhållningssätt. Det mobiliserade noggrant sin propagandamaskin och använde sig av alltifrån välkända skådespelare till partiets generalsekreterare för att porträttera KKP, den huvudsakliga syndaren, som en välsignelse för patienter, en förgörare av AIDS och en sjukdomsbekämpare. När det stod inför denna allvarliga fråga om liv och död var allt kommunistpartiet kunde tänka på hur det skulle använda situationen för att förhärliga sig självt. Bara en så ondsint intrigmakare som KKP är kapabel till ett så hänsynslöst beteende som att ta åt sig äran och kränka respekten för människoliv.

Ekonomiska nackdelar orsakade av kortsiktig agerande

Inför en allvarlig "legitimitetskris" tog kommunistpartiet till reformer och öppenhet under 1980-talet för att behålla sin makt. Iver efter snabb framgång har placerat Kina i ett ogynnsamt läge, som ekonomerna kallar "efterslätrarens förbannelse".

Idén om "efterslätrarens förbannelse", eller "efterslätrarens fördel" som en del andra lärda kallar det, syftar på det faktum att underutvecklade länder, som kom i gång med utvecklingen sen, kan imitera de utvecklade länderna i många avseenden. Imiterandet kan ta två former: att ta efter det sociala systemet eller att ta efter teknologiska och industriella modeller. Att kopiera ett socialt system är oftast svårt, eftersom systemreformer skulle hota starka personliga intressen hos vissa sociala eller politiska grupper. Därför är underutvecklade länder benägna att kopiera de utvecklade ländernas teknologier. Även om teknologisk imitation kan skapa kortsiktig ekonomisk tillväxt kan den också skapa många dolda risker och till och med leda till misslyckande i den långsiktiga utvecklingen.

Det är just denna "efterslätrarens förbannelse", vägen mot misslyckande, som KKP har följt. Under de två senaste decennierna har Kinas "teknologiska imitation" lett till vissa framsteg, vilka partiet har tillskrivit sig självt för att påvisa sin legitimitet och fortsätta att motsätta sig politiska reformer som skulle undergräva partiets intressen. Därigenom har landets långsiktiga intressen offrats.

Ett smärtsamt pris för KKP:s ekonomiska utveckling

Alltmedan kommunistpartiet ständigt skryter om sina ekonomiska framsteg, rankas Kinas ekonomi idag på en lägre nivå i världen än under Qianlongs regeringstid (1711-1799) i Qingdynastin. Under Qianlongperioden uppgick Kinas bruttonationalprodukt (BNP) till 51 procent av världens samlade BNP. När Sun Yat-sen grundade Republiken Kina (d v s Kuomintang- eller KMT-perioden) 1911 uppgick Kinas BNP till 27 procent av världens samlade BNP. Fram till 1923 sjönk procentandelen men låg ändå på tolv procent. När kommunistpartiet tog makten 1949 var andelen 5,7 procent, men år 2003 uppgick Kinas BNP till mindre än 4 procent av världens samlade BNP. Till skillnad från Kuomintangperiodens ekonomiska nedgång, som orsakades av flera årtionden med krig, har den ihållande ekonomiska nedgången under kommunistpartiets styre skett i fredstid.

För att idag skapa legitimitet åt sitt maktinnehav eftersträvar KKP ivrigt snabb framgång och omedelbara vinster. De lama ekonomiska reformer som partiet introducerat för att skydda sina intressen har varit mycket kostsamma för landet. Den snabba ekonomiska tillväxten under de senaste 20 åren har till stor del skapats genom överutnyttjande av, eller till och med förstörelse av resurser och har uppnåtts på bekostnad av miljöförstöring. En anseelig del av Kinas BNP har uppnåtts genom att offra framtida generationers möjligheter. År 2003 bidrog Kina med mindre än fyra procent av världsekonomin, men landets konsumtion av stål, cement och annat material uppgick till en tredjedel av världens totala konsumtion. [3]

Från 1980-talet fram till slutet av 1990-talet ökade ökenutbredningen i Kina från drygt 1 000 till 2 460 kvadratkilometer. Mängden odlingsbar mark per invånare minskade från ca: två mu 1980 till 1,43 mu 2003 [4]. Den omfattande ökningen i avsättande av mark för utvecklingsprojekt har gjort att Kina förlorat 100 miljoner mu odlingsbar mark på bara några år. Den beslagtagna marken används dock bara till 43 procent. För närvarande är den totala mängden avloppsvatten 43,95 miljard ton, vilket överskrider miljöns kapacitet med 82 procent. I de sju stora flodsystemen är 40,9 procent av vattnet otjänligt som dricksvatten till människor och bop. 75 procent av sjöarna är förorenade, vilket i sin tur medför olika grad av övergödning. [5] Konflikten mellan människa och natur i Kina har aldrig varit så intensiv som idag. Varken Kina eller dess omvärld tål en så ohälsosam tillväxt. Människor är omedvetna om den överhängande ekologiska krisen eftersom de har blivit vilseledda av stora löneförhöjningar och flotta bostäder. När tiden väl kommer för naturen att göra upp räkningen med mänskligheten kommer emellertid konsekvenserna att bli katastrofala för Kina.

Som en jämförelse kan nämnas att Ryssland sedan det övergav kommunismen har genomfört ekonomiska och politiska reformer parallellt. Efter en kort period av vända har man slagit in på en snabb utvecklingsväg. Mellan 1999 och 2003 ökade Rysslands BNP med sammanlagt 29,9 procent. Befolkningens levnadsstandard har höjts avsevärt. Västerländska affärskretsar har inte bara börjat diskutera det "ryska ekonomiska fenomenet" utan

också börjat göra storskaliga investeringar i denna nya "hot spot". Rysslands placering på listan över de attraktivaste investeringsländerna steg från 17:e plats 2002 till 8:e 2003 och tog sig då för första gången upp bland topp tio.

Till och med Indien, som de flesta kineser anser vara ett fattigt land fyllt av etniska konflikter, har haft en avsevärt påskyndad utveckling och uppnått en ekonomisk tillväxthastighet på 7-8 procent per år sedan 1991 års ekonomiska reformer. Indien har ett relativt komplett rättssystem i en marknadsekonomi, ett sunt ekonomiskt system, ett välutvecklat demokratiskt system och människorna är ganska lugna till sinnes. Landet har uppmärksammat internationellt för sin stora utvecklingspotential.

Kinas kommunistparti däremot, har enbart engagerat sig i en ekonomisk reform utan att genomföra några politiska reformer. Under den tillfälliga falska ekonomiska blomstringen hindrade partiet den naturliga valmöjligheten när det gäller "utvecklingen av sociala system". Det är denna ofullständiga reform som skapat en ökande obalans i det kinesiska samhället och skärpt sociala konflikter. De ekonomiska vinningar som uppnåtts av folket skyddas inte av stabila sociala system. I processen med privatisering av de statsägda egendomarna har dessutom maktvarna inom KKP utnyttjat sina positioner för att fylla sina egna fickor.

Kommunistpartiet lurar bönderna gång på gång

Kommunistpartiet förlitade sig på bönderna för att nå makten. Landsortsbefolkningen i de KKP-kontrollerade områdena offrade allt de hade för partiet under dess tidiga uppbyggnadsfas. Men efter att partiet fick kontroll över landet har bönderna blivit allvarligt diskriminerade.

Efter att KKP bildat regering skapade det ett mycket orättvist system: boende-registreringssystemet. Systemet delade obligatoriskt in människor i landsorts- respektive icke-landsortsbefolkning och skapade en orimlig uppdelning och motsättning inom landet. Bönderna har ingen sjukvårdsförsäkring, ingen arbetslöshetskassa, ingen ålderspension och kan inte ta banklån. Bönderna är den fattigaste klassen i Kina, men också den grupp som bär den tyngsta skattebördan. Bönder måste betala till obligatorisk understödskassa, allmän välfärdskassa och administrationskassa, extra utbildningsavgift, födelsekontrollavgift, avgift för hemvärnets organisation och träning, landsvägsbyggnadsavgift och militärserviceavgift. Förutom alla dessa avgifter måste de också lämna en del av den spannmål de producerar till staten, betala jordbruksskatt, markskatt, en speciell lokal produktionsskatt och slaktskatt, plus flera andra uppbörder. Befolkningen som inte bor på landsbygden betalar inte någon av dessa skatter eller avgifter.

I början av 2004 utfärdade Kinas premiärminister Wen Jiabao "Dokument nr 1" som fastslog att Kinas landsbygd stod inför sin svåraste period sedan början av den ekonomiska reformen 1978. Inkomsterna för de flesta bönder hade stagnerat eller till och med minskat. De hade blivit fattigare och inkomstkyllan mellan stads- och landsbygdsbefolkning fortsatte att vidgas.

På en trädplantage i östra Sichuanpro-

vinsen fördelade de högre myndigheterna 500 000 yuan (ungefär 460 000 SEK) till ett skogsplanteringsprojekt. Ledarna för trädplantagen stoppade först 200 000 yuan i egna fickor, innan de fördelade resterande 300 000 yuan till trädplantering. Men eftersom varje administrationsnivå som pengarna skulle passera tog en del av dem, blev det till slut mycket lite kvar till de lokala bönder som utförde själva trädplanteringen. Regeringen behövde inte oroa sig för att bönderna skulle vägra att arbeta i projektet på grund av otillräcklig finansiering. Bönderna var så utarmade att de skulle arbeta för en mycket låg lön. Det är därför som produkter som tillverkas i Kina är så billiga.

Utnyttjar ekonomiska intressen för att sätta press på västländer

Många tror att handel med Kina kommer att främja mänskliga rättigheter, yttrande-frihet och demokratiska reformer i Kina. Efter mer än ett decennium står det klart att detta antagande bara är önsketänkande. En jämförelse mellan principerna för att göra affärer i Kina och i Väst erbjuder ett enkelt exempel. Västländernas ärlighet och öppenhet är i Kina ersatt med svågerpolitik, mutor och förskingring. Många västerländska företag har gjort sig till stora syndare genom att ytterligare förvärra korruptionen i Kina och vissa företag hjälper till och med kommunistpartiet att dölja sina brott mot mänskliga rättigheter och att de förföljer sitt folk.

KKP betar sig som maffian genom att spela ut "ekonomikortet" i utrikesdiplomatin. Huruvida Kinas kontrakt för flygplanstillverkning ges till Frankrike eller USA beror på vilket land som håller tyst om partiets hantering av mänskliga rättigheter. Många västerländska affärsmän och politiker drivs och kontrolleras av ekonomisk vinning från Kina. Vissa nordamerikanska IT-företag har försett KKP med specialprodukter avsedda att blockera Internet. Vissa webbplatser på Internet har gått med på att censurera sig och filtrera bort information som partiets ogillar, för att få tillträde till den kinesiska marknaden.

Enligt uppgifter från Kinas handelsdepartement hade landet vid utgången av april 2004 mottagit 990 miljarder amerikanska dollar i utländska investeringar genom olika kontrakt. Att detta är en enorm "blodtransfusion" med utländskt kapital till partiets ekonomi är uppenbart. Men i investeringsprocessen förde det utländska kapitalet inte med sig några grundläggande principer såsom demokratibegreppet, frihet och mänskliga rättigheter till det kinesiska folket. KKP utnyttjar i sin propaganda det villkorlösa samarbetet från utländska investerare och regeringar och smickret från vissa länder. Genom att dra nytta av Kinas ytliga ekonomiska blomstring har tjänstemän inom kommunistpartiet utvecklat en stor skicklighet i att spela under bordet med affärsintressen för att fördela statens resurser och blockera politiska reformer.

III. KKP:s hjärntvättstekniker utvecklas från "oförstådda" till "raffinerade"

Man hör ofta människor säga: "Jag vet att KKP ljög för ofta i det förgångna, men denna gång talar det sanning." Ser man tillbaka så är detta ironiskt nog vad människor sagt varje gång efter att partiet gjort ett stort misstag i det förflutna. Detta speglar förmågan att använda lögnen för att lura människor som partiet skaffat sig under decennier.

Människor har utvecklat en viss motståndskraft mot partiets storslagna historier. Som svar på det har partiets fabrikationer och propaganda blivit alltmer subtila och "professionella". KKP:s lögnen har utvecklats från tidigare propaganda i slagordsstil till att bli alltmer raffinerade och subtila. Särskilt under den informationsblockad som partiet har byggt upp över hela Kina hittar partiet på historier som, för att vilseleda allmänheten, delvis är baserade på fakta, vilket är ännu mer skadligt och bedrägligt än storslagna historier.

Den engelskspråkiga tidskriften *China-scope* publicerade i oktober 2004 en artikel som analyserar fall där KKP använt minutiösa metoder för att skapa lögnen för att dölja sanningen. När SARS bröt ut i Kina 2003 misstänkte omvärlden att det fanns dold information om epidemin i Kina, men ändå vägrade partiet gång på gång att erkänna detta. För att ta reda på om partiet sagt sanningen i sina rapporter om SARS läste artikelförfattaren alla de drygt fyrahundra rapporter om SARS som publicerats på *Xinhua*s webbplats, från inledningen av epidemin till april 2003.

Dessa rapporter berättade följande: Så fort SARS uppträdde mobiliserade regeringen på central och lokal nivå experter för att ge lämplig vård till patienter, vilka senare skrevs ut från sjukhuset då de tillfrisknade. Som reaktion på bråkmakare som uppmantat människor att hamstra varor för att slippa gå ut när sjukdomen bredde ut sig, spilde regeringen ingen tid när det gällde att stoppa rykten och vidta åtgärder för att hindra deras spridning, så att den sociala ordningen effektivt kunde säkras. Trots att ett mycket litet antal antikrafter utan grund misstänkte att den kinesiska regeringen mörklade fakta, trodde de flesta länder och människor inte på dessa rykten. Den stundande Guangzhou-mässan skulle ha det största deltagandet någonsin från företag runt om i världen. Turister utifrån bekräftade att det var ofarligt att resa i Kina. Särskilt fastslog experter från WHO [som bedragits av KKP] offentligt att den kinesiska regeringen hade varit samarbetsvillig och vidtagit lämpliga åtgärder för att ta itu med SARS, så att det inte skulle bli några problem. Och specialister gav klartecken till fältundersökningar i Guangdong-provinsen [eftersom mer än tjugo dagars fördröjning].

De över fyrahundra artiklarna gav författaren intrycket att KKP under dessa fyra månader hade varit öppet, hade tagit ansvar för allmänhetens hälsa och hade övertygat allmänheten om att det inte dolt någonting. Den 20 april 2003 tillkännagav dock rådsförsamlingens informationskontor på en presskonferens att SARS verkligen hade brutit ut i Kina och medgav således indirekt att regeringen hade mörklagt

epidemin. Först då insåg författaren sanningen och förstod de vilseledande och skurkaktiga metoder som partiet använt sig av. Dessa har också "följt tidsutvecklingen".

Vid det allmänna valet i Taiwan använde KKP samma subtila och "raffinerade" tillvägagångssätt. Det uppgav att ett presidentval skulle leda till katastrof: ökning av självmordstalen, börskrasch, ökning av "besynnerliga sjukdomar", mental-sjukdomar, utvandring av öns invånare, familjefejder, en hjärtlös livshållning, avmatning på marknaden, urskillningslöst skjutande på gatorna, protester och demonstrationer, belägring av presidentbyggnaden, social oro, politisk fars och så vidare. Partiet fyllde dagligen fastlandskinesers tankar med dessa idéer i ett försök att få dem att själva dra slutsatsen att allt detta elände är de katastrofala följderna av ett val och att Kina aldrig bör hålla ett demokratiskt val.

Beträffande Falun Gong har KKP uppvisat skicklighet på en ännu högre nivå av lurendrejeri för att snärja Falun Gong. Partiets iscensättningar har fortsatt att komma den ena efter den andra. Det är inte konstigt att så många kineser har blivit lurade. Partiets skurkaktiga propaganda har varit så vilseledande att offren villigt trott på lögnerna och trott att de besitter hela sanningen.

KKP:s hjärntvättpropaganda har under de sista årtionena blivit alltmer raffinerad och subtil i sitt bedrägeri, vilket är en naturlig förlängning av dess skurknatur.

IV. KKP:s hyckleri med mänskliga rättigheter

Från att ta makten för att skapa demokrati till diktatoriskt styre och hyckleri med mänskliga rättigheter

"I en demokratisk nation skall högsta makten ligga i folkets händer, vilket är i linje med himlens och jordens principer. Om en nation hävdar att den är demokratisk trots att den högsta makten inte ligger hos folket, då är den definitivt inte på rätt väg och kan endast anses som en avvikelse och denna nation är inte en demokratisk nation... hur skulle demokrati vara möjligt utan att partiets värde avslutas och utan ett val. Återlämna folkets rättigheter till folket!"

Låter detta citat som taget ur en artikel skriven av "utländska fiender" med avsikt att slå ned på kommunistpartiet? Uttalandet är faktiskt taget från en artikel den 27 september 1945 i *Xinhua Ribao*, KKP:s officiella dagliga organisationstidning.

KKP som trumpetat ut "allmänna val" och krävt "återlämna folkets rättigheter till folket" har behandlat "allmän rösträtt" som tabu alltsedan det tillskansades sig makten. Folket som skulle vara "herar över och ägare av staten" har överhuvudtaget ingen rätt att fatta egna beslut. Det finns inte ord för att beskriva partiets skurknatur.

Om man tror att gjort är gjort och att den onda sekten KKP, som har blomstrat genom dödande och regerat landet genom lögnen, kommer att börja reformera sig självt, bli välvilligt och vilja "återlämna makten till folket", då misstar man sig. Låt oss se vad partiets språkrör *Folkets Dagblad* sade den 23 november 2004, 60

år efter det offentliga uttalandet ovan: "en orubblig kontroll av ideologin är den fundamentala ideologiska och politiska grunden för befästande av partiets styre."

Nyligen föreslog KKP en så kallad ny "Tre-nej-princip", [6] där den första är "utveckling utan diskussioner". "Utveckling" är bluff, medan "inga diskussioner" som betonar "en röst, ett säte" är partiets verkliga syfte.

När Jiang Zemin år 2000 tillfrågades av den välkände CBS-korrespondenten Mike Wallace om varför Kina inte hade infört allmänna val, svarade, Jiang Zemin: "Det kinesiska folket har alldeles för låg utbildning."

Redan den 25 februari 1939 basunerade KKP emellertid ut i *Xinhua Ribao*: "De (Kuomintang) anser att demokratisk politik i Kina inte är något som ska förverkligas idag, utan om några år. De hoppas att demokratisk politik dröjer tills kunskaps- och utbildningsnivån hos det kinesiska folket når upp till nivån i de borgerliga demokratiska länderna i Europa och Amerika... men bara under det demokratiska systemet kommer det att bli lättare att utbilda och träna folket."

Den hycklande motsättningen mellan det som *Xinhua Ribao* sade 1939 och det Jiang Zemin sade år 2000 visar den sanna bilden av KKP:s orättfärdiga natur.

Efter massakern på Himmelska Fridens Torg 1989 steg KKP åter in på världsarenan med ett bedrägligt människorättsregister. Historien gav partiet ett val: Antingen kunde det respektera sitt folk och verkligen bättra sig när det gällde mänskliga rättigheter, eller också kunde det fortsätta att kränka mänskliga rättigheter i Kina samtidigt som det, för att undvika internationellt fördömande, inför omvärlden låtsades respektera dem.

KKP valde olyckligtvis, utan att tveka och i överensstämmelse med sin despotiska natur, den andra vägen. Det samlade och understödde ett stort antal skrupelfria men begävarade personer inom vetenskap och religion och gav dem direktiv att publicera vilseledande propaganda utomlands för att lansera KKP:s påhittade framsteg inom mänskliga rättigheter. Det kokade ihop en rad missriktade rättigheter som till exempel "överlevnadsrätten" eller "rätten till mat och logi". Argumentet var följande: När folk är hungriga, har de då inte rätt att yttra sig? Även om de hungriga inte kan yttra sig, skulle det vara tillåtet för dem som har ätit sig mätta att tala för de hungriga? Partiet försökte också vilseleda det kinesiska folket och västerländska demokrater genom att spela på detta med mänskliga rättigheter och skrämt hävda att "nu är den bästa perioden för Kinas mänskliga rättigheter."

Artikel 35 i Kinas konstitution stipulerar att medborgare i Folkrepubliken Kina har yttrande-, tryck-, mötes-, förenings-, protest- och demonstrationsfrihet. Kommunistpartiet leker helt enkelt med ord. Under KKP:s styre har oräkeliga människor berövats rätten till trosfrihet, yttrandefrihet, publiceringsrätt, rätten till sammankomst och rätten till rättsligt försvar. Partiet har till och med gett order om att vädjan till högre myndigheter ska anses olaglig för vissa grupper. Vid fler än ett tillfälle under 2004 har några grupper ansökt om att få demonstrera i Peking. Istället för att ge sitt godkännande arresterade regeringen de sökande. Policyn "ett land, två system" för Hongkong, som bekräftas genom KKP:s konstitution, är också ett

trick. Partiet talar om att det inte ska bli några förändringar i Hongkong på femtio år, trots att det försökt förändra de två systemen till ett genom att försöka införa tyrannisk lagstiftning. *Basic Law artikel 23*, bara fem år efter Hongkongs återförening med Kina. [7]

Kommunistpartiets nya illavarslande trick är att använda ett "mjukt språkbruk" för att dölja omfattningen av sin massiva övervakning och kontroll. Kineserna verkar nu uttrycka sina åsikter friare och dessutom har Internet gjort det möjligt för nyheter att spridas snabbare. Partiet hävdar att det nu tillåter yttrandefrihet och ett ganska stort antal människor tror att det är så. Detta är en illusion. Det är inte så att partiet har blivit välvilligt; snarare är det så att partiet inte kan stoppa den sociala och teknologiska utvecklingen. Låt oss titta på den roll som KKP spelar beträffande Internet: Det blockerar webbsidor, filtrerar information, övervakar chatrum, kontrollerar e-post och kriminaliserar internetanvändare. Allt det gör är regressivt till sin natur. Med hjälp av några kapitalister som inte bryr sig om mänskliga rättigheter eller sitt samvete, har KKP:s polis idag försetts med högteknologiska system för att inifrån patrullbilar kunna övervaka internetanvändares varje steg. När vi betraktar partiets förfall – att det begär ogärningar mitt på ljusa dagen – när det gäller global utveckling i riktning mot demokratisk frihet, hur kan vi förvänta oss att partiet gör några framsteg beträffande mänskliga rättigheter? KKP sade det självt: "Det lättas upp utåt, men stramas åt inåt." Partiets hänsynslösa natur har aldrig förändrats.

För att skapa en bra bild av sig självt vid FN:s Kommission för mänskliga rättigheter iscensatte KKP 2004 en serie aktiviteter för att ge stränga straff till dem som kränkte mänskliga rättigheter. Dessa tilldragelser var emellertid enbart avsedda för utlänningars ögon och saknade substans. Det beror på att i Kina är den största människorättsförbrytaren kommunistpartiet självt, såväl som dess förre generalsekreterare Jiang Zemin, förre sekreteraren i Politik- och rättskommittén Luo Gan, ministern Zhou Yongkang och vice ministern Liu Jing vid Allmänna säkerhetsdepartementet. Att anlita dessa människor för att slå ner brott mot mänskliga rättigheter är som när en tjuv skriker "fånga tjuven".

En jämförelse kan göras med en serie-våldtäktsman som utom synhåll från allmänheten brukar angripa tio flickor om dagen. När det sedan är för mycket folk i närheten, då angriper han bara en flicka inför åskådarna. Kan våldtäktsmannen sägas ha förändrats till det bättre? Att han går från att angripa i kulisserna till att våldföra sig offentligt bevisar bara att våldtäktsmannen är än mer usel och skamlös än tidigare. Våldtäktsmannens natur har inte förändrats överhuvudtaget. Det som har förändrats är att det inte längre är lika lätt för honom att begå brotten.

KKP är precis som den här serievåldtäktsmannen. Partiets diktatoriska natur och dess instinktiva rädsla för att förlora makten för med sig att det inte respekterar människornas rättigheter. De mänskliga, materiella och ekonomiska resurser som har använts för att dölja dess brott mot mänskliga rättigheter överträffar med bred marginal dess ansträngningar att verkligen förbättra mänskliga rättigheter. Att partiet hängivit sig åt hänsynslösa massakrer och

förföljelse över hela Kina är det kinesiska folkets största olycka.

Att använda lagvägen för att begå skumma handlingar bakom en fin fasad

För att skydda speciella grupperns privata intressen har kommunistpartiet å ena sidan avlägsnat sin tidigare fasad och fullständigt övergett arbetare, bönder och den breda massan, och å andra sidan utvecklat sina bedrägliga och skurkaktiga metoder och "följt med i tiden" när allt mer av dess människorättsbrott exponerats för världssamfundet. Partiet har använt populärt vokabulär såsom "rättssäkerhet", "marknaden", "för folket" och "reformer" för att förvirra människor. Partiet kan inte förändra sin ondskefulla natur även om det klär upp sig i "västerländsk kostym". En sådan image är bara ännu mer vilseledande än ett KKP "i Mao-kostym". I George Orwells *Djurfarmen* (1945), lärde sig grisarna att stå och gå på två ben. Den nyförvärvade färdigheten gav en ny bild av grisarna, men förändrade inte deras grislatur.

A. Att skapa olika lagar och föreskrifter i strid med den kinesiska konstitutionen

Lagar och föreskrifter som står i strid med konstitutionen förs vidare till rättsprätthållande instanser på olika nivåer, där de utgör den "rättsliga grunden" för att hindra folkets försök att stoppa förföljelse, bli fria och försvara mänskliga rättigheter.

B. Icke-politiska problem hanteras med politiska metoder

Ett vardagligt samhällsproblem upphöjs till "tävlan med partiet om massorna", "att leda partiet och landet mot undergång", "kaos" och "fientliga styrkor". En icke-politisk fråga politiseras avsiktligt, så att partiet kan använda sina politiska rörelser som propagandaredskap för att framkalla folkets hat.

C. Politiska frågor hanteras med icke politiska metoder

KKP:s senaste påhitt för att attackera demokratiförespråkare och fritt tänkande intellektuella, är att gillra fallor för att kunna sätta dem i fängelse. Sådana fallor kan vara falska anklagelser om civilrättsliga lagöverträdelse såsom prostitution och skattesmitning. Angriparna håller en låg profil för att undvika fördömanden från utomstående grupper. Dessa brott räcker för att förstöra de anklagades rykten och används också för att förödmjuka offren offentligt.

Den enda förändringen, om någon, i KKP:s skurknatur, är att den har blivit än mer anstötlig och omänsklig.

KKP håller över en miljard människor som gisslan med sin förvrängda logik

Tänk er att en liderlig förbrytare bröt sig in i ett hem och våldtog en flicka. Vid rättegången försvarar han sig med argumentet att han inte mördade offret utan bara våldtagit henne. Eftersom mord är värre än våldtäkt påstår han att han är oskyldig och borde släppas omedelbart. Han säger

också att folket borde berömma honom för att han bara våldtagit och inte mördat.

Denna logik låter absurd. KKP:s logik för att försvara massakern på Himmelska Fridens Torg den fjärde juni 1989 är dock exakt densamma som den här förbrytarens. Partiet har hävdat att "kuvandet av studenterna" avvärjde potentiella "inre oroligheter" i Kina. För att förhindra "inre oroligheter" var kuvandet av studenterna därför försvarbart.

"Våldtäkt eller mord, vilket är bäst?" En förbrytare som i domstol frågar domaren det, visar med sin fråga hur skamlös han är. När det gäller massakern på Himmelska Fridens Torg hade KKP och dess grupp på liknande sätt ingen tanke på om de var skyldiga till mord. Istället frågade de samhället vilket som var bäst – "kuvandet av studenterna eller inre oro som kan leda till inbördeskrig?"

Kommunistpartiet har kontroll över hela statsmaskineriet och alla propagandamedel. Med andra ord hålls de 1,3 miljarder kineserna som gisslan av KKP. Med de 1,3 miljarder människorna i gisslan kan partiet alltid argumentera med sin "gisslanteori" att om de inte kuvar en särskild grupp människor så kommer hela nationen att uppleva kaos eller katastrof. Genom att använda detta som ursäkt kan partiet förtrycka vilken individ eller grupp som helst efter behag och dess förtryck kan alltid rättfärdigas. Med sådana bedrägliga argument och vilseledande resonemang, finns det något som är mer kriminellt och skamlöst i världen än KKP?

Morot och piska – från att skänka "frihet" till att trappa upp förtrycket

Många kineser tycker att de har mer "frihet" nu än tidigare, så de håller hoppet uppe om partiets förbättring. Faktum är att den grad av frihet som människor "förärrats" beror på KKP:s krisuppfattning. Partiet skulle göra vad som helst för att slå vakt om sina kollektiva intressen, såsom att ge folket så kallad demokrati, frihet eller mänskliga rättigheter.

Under KKP:s ledning skyddas emellertid inte den så kallade "friheten" som skänkts av partiet genom någon lagstiftning. Sådan "frihet" är enbart ett verktyg för att bedra och kontrollera folket under den internationella demokratitrenden. I grund och botten står denna "frihet" i oförenlig konflikt med KKP:s diktatur. När en sådan konflikt är bortom partiets toleransnivå kan det omedelbart ta tillbaka all "frihet". Under partiets historia finns flera perioder då det gått att yttra sig relativt fritt, men som sedan alltid följts av perioder med strikt kontroll. Ett sådant cykliskt mönster löper genom partiets historia och visar dess orättfärdiga natur.

Om man i dagens internetålder besöker KKP:s officiella webbplatser för *Xinhua* eller *Folkets Dagblad*, finner man ganska många rapporter som innehåller negativ information om Kina. För det första beror detta på att det nu för tiden finns väldigt mycket dåliga nyheter i omlopp i Kina och nyhetsbyrån måste rapportera dessa nyheter för att kunna förbli trovärdig. För det andra sammanfaller ståndpunkterna i sådana rapporter med partiets intressen, det vill säga, "smärre kritik erbjuder betydelsefull hjälp". Rapporterna skyller alltid orsaken till de dåliga nyheterna på vissa individer som inte har något att göra med partiet, medan de ger partiet äran för lös-

ningarna. KKP kontrollerar skickligt vad som ska rapporteras och vad som inte ska rapporteras, hur mycket som ska rapporteras och huruvida de ska använda kinesiska medier eller KKP-kontrollerade medier utomlands för att rapportera det.

KKP är mycket skickligt i att omvandla dåliga nyheter till något som kan åstadkomma det önskvärda resultatet att vinna människors hjärtan. Många unga i Kina anser att partiet nu tillåter en hög grad av yttrandefrihet och har följaktligen förhoppningar och är tacksamma mot partiet. De är offer för orättfärdiga statligt kontrollerade mediers "raffinerade" strategier. Genom att skapa en kaotisk situation i det kinesiska samhället och sedan ge det viss mediaexponering, kan KKP dessutom övertyga folket om att endast KKP kan kontrollera ett sådant kaotiskt samhälle och kan således manipulera människorna till att stötja partiets styre.

Vi skall därför inte felaktigt tro att kommunistpartiet har förändrats av sig självt, även om vi ser en del tecken på att den förbättrar de mänskliga rättigheterna. När partiet historiskt kämpade med det stora Kuomintangregeringen låtsades det som om det stod för demokrati för nationen. KKP:s skurkaktiga natur är sådan att inga löften från KKP är tillförlitliga.

V. Aspekter av KKP:s skurknatur

KKP säljer ut nationens landområden av fåfånga och föröder landet under sken av "nationell enighet"

"Befria Taiwan" och "Ena Taiwan" [med Folkrepubliken Kina] har varit KKP:s propagandaslogans under de sista decennierna. Genom denna propaganda har partiet agerat som nationalistiskt och patriotiskt. Bryr sig partiet verkligen om okränkbarheten för nationens landområden? Inte alls! Taiwan är endast ett historiskt problem orsakat av kampen mellan KKP och Kuomintang (KMT) och det är ett medel som partiet använder för att angripa sin motståndare och vinna människors stöd.

I början när KKP upprättade det "kinesiska Sovjet" under partiets styre, fastslog paragraf 14 i dess grundlag att "alla etniska grupper och provinser inom Kina kan kräva självständighet". För att rätta sig efter Sovjetunionen var KKP:s slogan vid den tiden "Skydda Sovjet". Under det kinesisk-japanska kriget var partiets främsta mål att ta chansen att självt växa, snarare än att bekämpa de japanska inkräktarna. År 1945 gick den sovjetiska Röda Armén in i nordöstra Kina och rånade, mördade och våldtog, men partiet yttrade inte ett ord av ogillande. På liknande sätt var KKP återigen tyst när Sovjetunionen stödde att Yttre Mongoliet skulle bli självständigt från Kina.

Isletet av 1999 undertecknade KKP och Ryssland det kinesisk-ryska gränsavtalet, i vilket KKP accepterade alla de ojämlika överenskomelserna mellan Qing-dynastin och Ryssland som gjordes över 100 år tidigare, och sålde därmed ut ett landområde på över en miljon kvadratkilometer till Ryssland, ett område lika stort som flera dussin Taiwan. År 2004 undertecknade KKP och Ryssland ett kinesisk-ryskt tilläggsavtal om östra gränsen och Kina uppges då ha förlorat suveräniteten över halva ön Heixiazhi i Heilongjiangprovin- sen till Ryssland igen.

Angående andra gränsfrågor, såsom Nansha-öarna och ön Diaoyu, bryr sig partiet inte det minsta om detta eftersom dessa frågor inte påverkar dess kontrollmakt. KKP har slagit på trumman för att "Förening Taiwan", vilket bara var en rökrida och en bedräglig metod för att sporra till blind patriotisk och hålla allmänhetens uppmärksamhet borta från inrikeskonflikter.

Politiska skurkar utan några moraliska betänkligheter

En regering borde alltid vara övervakad. I demokratiska länder är maktspridning plus yttrandefrihet och pressfrihet bra mekanismer för övervakning. Religiös tro ger ytterligare moralisk självkontroll.

Kommunistpartiet förespråkar ateism; följaktligen finns det inte någon gudomlig natur som kan lägga moraliska band på dess beteende. KKP styr genom diktatur, därför finns det ingen lag som tyglar det politiskt. Som resultat är partiet fullständigt hänsynslöst och otyglat när det agerar utifrån sin tyranniska och skurkaktiga natur. Vem, enligt partiet självt, övervakar det? "KKP övervakar sig självt!" Detta är den slogan som partiet använt sig av för att i decennier lura människor. Från "självkritik" i tidiga dagar till "självbevakning", "självfulländning av partiets ledarskap" till senare tiders "självintensifiering av partiets styrande kapacitet". Partiet betonar den superkraft det har för så kallad "självförbättring". Partiet inte bara säger det utan går verkligen till handling, som t ex att etablera "Den centrala disciplinära granskningskommittén" och "Byrån för vädjanden" och liknande. Dessa organisationer är endast prydnader som förvirrar och vilseleder människor.

Utan moraliska och rättsliga tyglar är KKP:s "självförbättring" likvärdigt med det traditionella kinesiska talesättet "demoner uppstår i ens eget hjärta". Det är bara den ursäkt som partiet använder för att undgå extern bevakning och vägra häva förbudet mot fri press och fria politiska partier. Politiska skurkar använder sig av detta knep för att lura folket och för att skydda KKP:s makt och den styrande gruppens intressen.

Kommunistpartiet är expert på politiskt intrigerande. "Folkets demokratiska diktatur", "Demokratisk centralism", "Politiskt samråd" och så vidare, är samtliga falska intriger. Förutom när det gäller "diktatur" så är de alla lögnen.

KKP bedriver taktikspel – alltifrån det falska motståndet mot japansk invasion till bedräglig "anti-terrorism"

Kommunistpartiet har alltid hävdat att det har lett det kinesiska folket i att slå tillbaka de japanska inkräktarna. Men många historiska arkiv avslöjar att partiet avsiktligt undvek sammandrabbningar under det kinesisk-japanska kriget. Tvärtom fördrojde KKP den anti-japanska insatsen för att öka på sin egen styrka, alltmedan KMT var upptagna av striderna mot japanerna.

De enda större strider som KKP utkämpade var "striden vid Pingxing-passet" och "De hundra regementenas strid". Under "striden vid Pingxing-passet" var KKP inte alla den ledare eller den dominerande styrka som deltog och tog befälet. Istället överföll partiets trupper bara den

japanska underhållsarmén från ett bak håll. Beträffande "De hundra regementenas strid" trodde partiets inre cirkel att deltagandet i den skulle gå emot partiets strategiska policy. Efter dessa två slag deltog Mao och hans KKP-arméer inte i några fler allvarliga sammandrabbningar och inte heller producerade de några kinesisk-japanska krigshjältar liknande Dung Cunrui under kriget mot KMT 1948 eller Huang Jiguang under Koreakriget. Endast ett fåtal höga befälhavare i KKP dödades på det anti-japanska slagfältet. Än i dag har partiet inte ens kunnat offentliggöra en siffra över sina förluster under det kinesisk-japanska kriget, och inte heller kan man i Kinas vidsträckt territorium hitta särskilt många minnesmärken över KKP-hjältar i det kinesisk-japanska kriget.

Vid den tiden etablerade KKP:n "gränsområdesregering" i Shaanxi-, Gansu- och Ningxia-provinserna, långt från krigsfronten. Om man skulle använda dagens terminologi så sysslade KKP med "ett land två system", eller "två Kina" inom Kina. Även om KKP:s befälhavare inte saknade passion för att göra motstånd mot japanerna, så deltog inte dess höga ledare med rent uppsåt i kampen under det kinesisk-japanska kriget. Istället vidtog de åtgärder för att skydda sina tillgångar och använde kriget som en möjlighet att stärka sig själva. När Kina och Japan återupptog diplomatiska förbindelser 1972 råkade Mao säga sanningen till den japanske premiärministern Kakuei Tanaka, att KKP måste tacka Japan, eftersom partiet inte skulle ha fått makten i Kina utan det kinesisk-japanska kriget.

Det ovan nämnda är sanningen om KKP:s vilseledande anspråk på att ha lett det kinesiska folket till att utihärdas åtta års krig mot japanerna och slutligen avgå med segern.

Över ett halvt århundrade senare, efter 11-septemberattacken i USA, har globalt fokus lagts på att förhindra terrorism. Återigen använder sig KKP av bedrägliga strategier som liknar dem som användes under det kinesisk-japanska kriget. Genom att använda sig av anti-terrorisom som förtecken har partiet satt terroriststämpeln på många religiösa utövare, oliktänkande och grupper som är engagerade i etniska eller territoriella konflikter. Med den internationella kampen mot terrorismen som täckmantel har kommunistpartiet iscensatt våldsamma förföljelser.

Den 27 september 2004 citerade nyhetsbyrån Xinhua tidningen Xinjing som ska ha sagt att av alla provinser och städer i Kina kan Peking komma att etablera den första anti-terroristbyrån. Några utländska medier som är positivt inställda till KKP hade till och med som huvudrubrik att "610-byrån har anslutit sig till anti-terroristinsatserna" ("610-byrån" är ett nätverk av statliga byråer som etablerats särskilt för att förfölja Falun Gong-utövare), och hävdade att anti-terroristbyrån skulle fokusera på att attackera terroristorganisationer, inklusive Falun Gong.

KKP sätter etiketten "terrorist" på människor som är obehäpnade, som inte slår tillbaka när de blir misshandlade eller förtalade och som fredligt vädjar för sin trosfrihet. KKP har utnyttjat anti-terrorismklimatet och mobiliserat sin välutrustade "särskilda anti-terroriststyrka" för att bedriva massiv förföljelse mot denna försvarslösa grupp av fredliga människor. Vidare har partiet i anti-terrorisomens namn sökt undandra sig internationell uppmärksamhet och fördömande för sin förföljelse av Falun Gong. De slags bedrägerier som har använts idag skiljer sig inte från dem som användes av KKP under det kinesisk-japanska kriget och de är ett skamligt sätt att behandla en sådan allvarlig sak som de internationella åtgärderna mot anti-terroris-

ism.

Låtsas vara uppriktig och samtycker utåt men motsätter sig i hemlighet

Kommunistpartiet tror inte på sina egna lärosatser men tvingar andra att tro på dem. Detta är en av de mest lömska metoderna som används av KKP-sekten. Partiet vet att dess doktriner är falska och att tanken om socialismen är osann. Partiet tror inte på dessa doktriner men tvingar folket att tro på dem. Om man inte tror på dem så blir man förföljd. KKP har skamlöst fört in sådan bedräglig ideologi i konstitutionen för att den ska utgöra den kinesiska statens grundval.

I verkliga livet finns ett intressant fenomen. Många tjänstemän på högre nivå förlorar sina positioner i maktkamper på Kinas politiska arena på grund av korruption. Men dessa är just de personer som vid officiella sammankomster förespråkar ärlighet och osjälviskhet, medan de ägnar sig åt mutbrott, korruption och andra dekadenta aktiviteter bakom kulisserna. Många så kallade "folkets tjänare" har fallit på detta sätt, såsom den förra guvernören i Yunnanprovinns, Li Jiating; partisekreteraren i Guizhouprovinns, Liu Fangren; partisekreteraren i Hebeiprovinns, Cheng Weigao; ministern för Mark och tillgångar, Tian Fengshan och ställföreträdande guvernören i Anhui-provinns, Wang Huaizhong. Om man granskar deras anföranden så finner man att de utan undantag har gett sitt stöd till anti-korruptionskampanjer och upprepade gånger enträget uppmanat sina underordnade att uppföra sig hederligt, trots att de själva förskingrat tillgångar och tagit mutor.

Fastän KKP har befordrat många exemplariska kadrer och ofta dragit idealistiska och flitiga människor till partiet för att förhöja dess image är det uppenbart för alla till vilket allvarligt tillstånd moralen i dagens Kinas har sjunkit. Varför har partiets propaganda för "andlig civilisation" inte haft någon verkan?

I själva verket spred kommunistpartiets ledare tomma ord när de förkunnade "kommunismens moraliska kvalitet" eller slagorden "Tjåna folket". Skillnaden mellan kommunistledarnas handlingar och ord kan spåras hela vägen tillbaka till grundaren Karl Marx. Marx hade en utomäktenskaplig son, Lenin fick syfilis från prostituerade, Stalin åtalades för att ha tilltvungit sig ett sexuellt förhållande med en sångerska, Mao Zedong själv hängav sig åt sina lustar, Jiang Zemin är löskäftig, den rumänske kommunistledaren Ceausescu gjorde hela sin familj omätligt rik, den kubanske kommunistledaren Castro gömmer hundratals miljoner dollar i utländska banker och Nordkoreas demoniske mördare Kim Il Song och hans barn för ett dekadent och slösaktigt liv.

Vanliga människor i Kina avskyr de tomma politiska studietimarna som är en del av deras vardag. Alltmer kommer de med undanflykter när det gäller politiska angelägenheter, eftersom alla känner till att de är till för att lura människor. Men inte någon, varken talarna eller åhörarna

vid dessa politiska möten, skulle säga det öppet. Detta är en öppen hemlighet. Människor kallar detta fenomen "genuint hyckleri". KKP:s högljudda idéer, antingen de "Tre representationerna" för flera år sedan, eller senare "Förbättrande av förmågan att regera", eller dagens "Tre hjärtan" – "värma, stabilisera och vinna folkets hjärtan" – allt har varit strunt. Vilket styrande parti skulle inte representera det bästa för folket? Vilket styrande parti skulle inte bry sig om förmågan att regera? Vilket styrande parti handlar inte om att vinna folkets hjärtan? Vilket parti som helst som inte bryr sig om dessa frågor skulle snart avlägsnas från den politiska arenan. Men partiet behandlar sådana onödiga slogans som svärberöpliga, djupa teorier och kräver att de studeras över hela landet.

När hyckleri successivt har ingjutits i en dryg miljard människors tänkande och vanor och har blivit till partikulturen blir det ett falskt, pretentiöst och meningslöst samhälle. När det inte finns någon ärlighet och inte något förtroende i samhället hamnar det i ett kristillstånd. Varför har KKP skapat dessa förhållanden? Tidigare var det för sin ideologiska skull; nu är det av egen nytta. Partimedlemmarna vet att de hycklar, men de hycklar ändå. Om partiet inte befrämjade sådant skulle det inte kunna trakassera människor. Det skulle inte kunna få människor att följa partiet och vara rädda för det.

Att eliminera samvetet och offra rättvisan för partiets intressen

I boken *Angående kommunistpartiets moraliska utveckling* lade Liu Shaoqi [8] särskilt ut texten om behovet "för partimedlemmar att inordna sina personliga intressen i partiets intressen". Bland partiets medlemmar har det aldrig saknats rättträdiga människor som bryr sig om landet och dess folk och inte heller har det saknats ärliga tjänstemän som verkligen har tjänat folket. Men i KKP:s maskineri av egenintresse kan dessa tjänstemän inte överleva. Ständigt pressade av att "lata mänskligheten underkasta sig partinaturen" tycker de ofta att det är omöjligt att fortsätta eller riskerar att bli avlägsnade från sina ställningar, eller ännu värre, att bli korrumperade.

Kineserna har själva erfärit och grundligt fått känna på partiets brutala regim och har utvecklat en djup rädsla för partiets våldsamhet. Därför vågar inte människor hålla på rättvisan och tror inte längre på de himmelska lagarna. Först överlämnar de sig till KKP:s makt. De blir gradvis okänsliga och likgiltiga när det gäller angelägenheter som inte berör dem själva. Till och med deras logiska tankande har medvetet gett efter för partiets brutala regim. Det här är en följd av KKP:s mafianatur.

KKP manipulerar nationalistiska känslor för att uppvigla massorna

KKP använder slagord såsom "patriotism" och "nationalism" för att hetsa och driva på människor. De är inte bara partiets främsta stridsrop, utan också dess ofta utfärdade order och väl beprövade strategier. En del kineser utomlands, som under årtionden inte har vågat återvända till Kina för att leva där, kanske läser den

nationalistiska propagandan i *Folkets Dagblads* utländska upplaga och inspireras till att bli mer nationalistiska än de kineser som bor i Kina. Manipulerade av partiet blev kineser, som inte vågar säga "nej" till någon KKP-policy, modiga nog att storma USA:s ambassad och konsulat i Kina, där de kastade ägg och stenar, brände bilar och USA-flaggor, allt under "patriotismens" fana.

Närhelst kommunistpartiet stöter på en viktig fråga som kräver massornas lydnad, använder det sig av "patriotism" och "nationalism" för att med kort varsel mobilisera människor. Partiet har alltid – också när det gäller frågor relaterade till Taiwan, Hongkong, Falun Gong, kollisionen mellan ett amerikanskt spionplan och ett kinesiskt stridsflygplan – använt en metod med kombinerad aggressiv terror och kollektiv hjärntvätt och på detta sätt fört människor till ett krigsliknande sinness tillstånd. Denna metod liknar den som användes av tyska fascister.

Genom att blockera all annan information har KKP:s hjärntvätt varit otroligt framgångsrik. Även om det kinesiska folket inte tycker om KKP så tänker det på det förvridna sätt som ingjuts av partiet. Som exempel uppgjordes många människor under det USA-ledda kriget i Irak av att se de dagliga analyserna på CCTV. [9] De kände ett starkt hat, hämndlystnad och en önskan att slåss, medan de samtidigt svor över ännu ett krig.

Skamlöshet – placerar partiet framför landet och tvingar människor att betrakta fienden som sin far

En av de fraser som KKP ofta använder för att hota människor är "förintelsen av partiet och landet", där det alltså placerar partiet framför landet. Deras princip för byggandet av landet är: "det skulle inte finnas något nytt Kina utan KKP." Från barnsben fick människor lära sig att "lyssna till partiet" och "att uppföra sig som partiets snälla barn". De sjöng lovsånger till partiet: "Jag betraktar partiet som min mor". "Åh, partiet, min kära mor", "Partiets räddande nåd är djupare än oceanen", "Kärleken till min far och mor kan inte överträffa kärleken till partiet". [10] De skulle "gå för att slåss vart-hän partiet än pekar". När partiet erbjöd katastrofhjälp skulle folket "tacka partiet och regeringen" – först "partiet" och sedan "regeringen". En militär slogan säger att "partiet befäller över gevären". Till och med när kinesiska experter försökte designa uniformen åt domarna i rätten satte de dit fyra gyllene knappar på uniformens halslinning. Dessa knappar är uppradade uppifrån och ner för att symbolisera partiet, folket, lagen och landet. Detta säger att även om du är en domare så kommer partiet att för alltid ha en ställning ovanför lagen, landet och folket.

Partiet har blivit det högsta i Kina och landet har omvänt blivit partiets underordnade. Landet existerar för partiet och partiet sägs förkroppsliga folket och vara symbolen för landet. Kärleken till partiet, partiledarna och landet har blandats samman, vilket är den grundläggande orsaken till att patriotismen i Kina har blivit snedvriden.

Under det diskreta men ihållande inflytandet från KKP:s undervisning och propaganda började många människor, partimedlemmar eller inte, förväxla partiet

med landet, oavsett om de är medvetna om det eller inte. De har kommit att acceptera att "partiets intressen" står över allt och alla och att instämma i att "partiets intressen är desamma som folkets och landets intressen". Detta resultat av KKP:s indoktrinering har skapat ett klimat där partiet kan förråda de nationella intressena.

Spela "gottgörelsespelet" och få brott att framstå som "storartade prestationer"

KKP har begått många misstag under historiens gång, men det har alltid lagt skulden på vissa individer eller grupper genom "gottgörelse och rehabilitering". Detta har inte bara gjort offren djupt tacksamma mot partiet, utan också tillåtit partiet att fullständigt undandra sig allt ansvar för sina kriminella gärningar. Partiet påstår sig vara "inte bara orörd för att göra misstag, utan också bra på att korrigera dem" [11] och detta har blivit partiets magiska dryck med vilken det gång på gång undkommer straffbarhet. På detta sätt förblir KKP evigt "storartat, ärofyllt och korrekt".

En dag kanske KKP kommer att besluta sig för att gottgöra massakern på Himmelska Fridens Torg och för att återupprätta Falun Gongs rykte, men detta är endast machiavellisk taktik som partiet använder i ett desperat försök att förlänga sitt slocknande liv. Partiet kommer aldrig att ha modet till självreflektion, att avslöja sina egna brott och betala för sina egna synder.

VI. KKP uppvisar sin skurkaktiga natur när det använder statsterrorism i sina ansträngningar att eliminera "Sanning, Godhet, Tålmod"

Den falska "självränningen" på Himmelska Fridens Torg" som iscensattes av KKP-sekten kan räknas som århundradets största lögn från KKP. För att kunna slå ner Falun Gong var regeringen så pervers att den förledde fem människor till att låtsas vara Falun Gong-utövare och iscensatte deras fejkade självränning på Himmelska Fridens Torg. Följden blev att vissa av dem blev ihjälslagna på plats eller dödade efteråt. Uppspelning i slow-motion av den video om självränningen som visades av CCTV, visar tydligt att Liu Chunling, en av självrännarna, dog efter att ha blivit nedslagen med stor kraft på platsen av en polis. Andra brister i filmen är Wang Jingdongs sätt att sitta, den oskadade plastflaskan (som uppgavs vara fylld med bensin) mellan hans knän efter att elden hade släckts, samtalen mellan en läkare och det yngsta offret Liu Siying och närvaron av kameramän som var redo att videofilma scenen. Dessa och andra fakta är tillräckliga bevis för att självränningshändelsen var ett bedrägeri som uppsåttligt konstruerades av Jiang Zemins orättfärdiga regim för att kunna sätta dit Falun Gong. [12]

KKP har använt föraktliga och grymma metoder i sin uttalade kampanj för att utplåna Falun Gong. Det har tillskansat sig nationens ekonomiska resurser som ackumulerats under de gångna tjugo åren av reformer och begynnande öppenhet. Det har

mobiliserat partiet, regeringen, militären, polisen, spioner, utländska diplomater och diverse andra regerings- och frivilligorganisationer. Det har manipulerat systemet av global mediabevakning, och infört en strikt informationsblockad med punktmarkering av enskilda och högteknologisk övervakning. Det har gjort allt detta för att förfölja en fredlig grupp människor som håller fast vid Falun Gong, en traditionell kinesisk qigong-metod för förädling av kropp, sinne och moral i enlighet med principerna sanning, medkänsla och tolerans. Sådan brutal förföljelse av oskyldiga människor för deras övertygelses skull avslöjar KKP:s degenererade natur.

Inte någon förbrytare i historien har ljugit så lömskt och så fullständigt som Jiang Zemin och KKP. De använder sig av en mängd lögn, var och en avsedd att rikta in sig på och manipulera människors olika uppfattningar och åsikter, så att de lätt kan luras till att tro på lögnerna och så att partiet kan framkalla hat mot Falun Gong. Tror du på vetenskap? Partiet säger att Falun Gong är vidskepligt. Finner du politik motbjudande? Partiet säger att Falun Gong engagerar sig i politik. Avundas du människor som blir rika i Kina och utomlands? Partiet säger att Falun Gong samlar förmögenheter. Är du emot organisationer? Partiet säger att Falun Gong har en stram organisation. Är du trött på personkulturer som har funnits i Kina i flera årtionden? Partiet säger att Falun Gong utövar mental kontroll. Är du en hängiven patriot? Partiet säger att Falun Gong är anti-Kina. Är du rädd för kaos? Partiet säger att Falun Gong stör stabiliteten. Undrar du om Falun Gong faktiskt upprätthåller Sanning, Medkänsla och Tålmod? Partiet säger att Falun Gong varken är sanningsenliga, medkännande, eller tålmodiga. Det gör till och med logiska kullerbyttor och påstår att medkänsla kan framkalla begär att döda.

Kan du lita på att regeringen inte skulle hitta på sådana lögn? KKP hittar på lögnerna som är större och mer chockerande, från självmord till självränning, från att mörda anhöriga till seriemord – så många lögnerna att man finner det svårt att inte tro på dem. Sympatiserar du med Falun Gong? Partiet sammankopplar dina politiska värderingar med förföljelsen av Falun Gong och degraderar dig, avskedar dig eller tar bort din bonus om Falun Gong-utövare från ditt ansvarsområde vädjar i Peking. Du tvingas således att bli en fiende till Falun Gong.

KKP har kidnappat oräknliga Falun Gong-utövare och tagit dem till hjärntvättsskolor i ett försök att tvinga dem att ge upp sin upprättade övertygelse, ta avstånd från Falun Gong och lova att sluta med utövningen. KKP använder diverse olika onda metoder för att övertala dem, använder deras anhöriga, anställningen och utbildningen för att pressa dem, ut-sätter dem för flera olika grymma tortyrmetoder och till och med straffar deras familjemedlemmar och kollegor. Falun Gong-utövare som framgångsrikt har hjärntvättats används i sin tur för att plåga och hjärntvätta andra. Det illvilliga partiet insisterar på att förvandla goda människor till demoner och tvingar dem att vandra en mörk väg till livets slut.

VII. Den skurkaktiga socialismen med "kinesiska karaktärsdrag"

Termen "kinesiska karaktärsdrag" används för att dölja KKP:s brott. Partiet hävdar hela tiden att det har nått framgång i Kinas revolution tack vare "integreringen av marxism-leninismen med den kinesiska revolutionens konkreta verklighet". Partiet har ofta missbrukat termen "karaktärsdrag" som ett ideologiskt stöd för sin oberäknliga och skurkaktiga policy.

Nyckfulla och vilseledande metoder

Under den vilseledande fasaden av "kinesiska karaktärsdrag" är det som KKP har åstadkommit inget annat än absurditeter.

Målet med KKP:s revolution var att förverkliga allmänt ägande av produktionsmedlen och det har lurat många ungdomar att gå med i partiorganisationen för de kommunistiska idealen och sammanhållningen. Många av dem förrådde till och med sina egendomsägande familjer. Men 83 år efter att partiet uppstod har kapitalismen återvänt och har nu blivit en del av själva partiet, som ursprungligen höll upp jämlikhetens fana.

Bland partiledarnas barn och anhöriga finns idag många nya kapitalister med förmögenheter, och många partimedlemmar har strävat efter att komma in i den här gruppen av nyrika. I revolutionens namn eliminerade partiet jordägare och kapitalister och stal deras egendom. Nu har KKP:s nya "kungahus" istället blivit ännu rikare kapitalister genom förskingring och korruption. De som följde partiet i de tidiga revolutionerna suckar nu: "Om jag då känt till dagens situation så skulle jag inte ha följt dem." Efter flera årtionden av svett och kamp upptäcker de helt enkelt att deras bröders och faders egendom, såväl som deras egna liv, har tillägnats sekten KKP.

KKP talar om att den ekonomiska basen bestämmer *överbyggnaden*. [13] I själva verket bestäms den pressande överbyggnaden av den byråkratiska ekonomiska basen vilken består av korrupta tjänstemän. Att förtrycka folket har därför blivit KKP:s grundläggande politik.

Ett annat orättfärdigt karaktärsdrag hos KKP visar sig i att man ändrar definitioner på kulturbegrepp och sedan använder dessa omarbetade definitioner för att kritisera och kontrollera människor. Ett sådant exempel är begreppet "parti". Sedan forna tider har fenomenet med att bilda partier funnits, både hemma och utomlands. Bara kommunistpartiet utövar makt bortom partikollektivet. Om man går med i partiet kommer det att kontrollera varje del av ens liv, däribland samvete, försörjning och privatliv. När det får politisk makt, kontrollerar partiet samhället, regeringen och statsapparaten. Det bestämmer allt, från så viktiga saker som vem som ska bli landets ordförande eller försvarsminister eller vilka bestämmelser och föreskrifter som ska antas, till små frågor som var man ska bo, vem man får gifta sig med och hur många barn man får ha. KKP har uppbadat alla tänkbara kontrollmetoder.

I dialektikens namn har kommunistpartiet helt förstört det filosofiskt holistiska tänkandet, förmågan till urskiljning samt

modet att utforska. KKP talar om "utdelning efter arbetsinsats" och att "låta några personer bli rika först", men i själva verket blir detta en process av "utdelning efter makt". Partiet använder kamouflaget "tjåna folket helhjärtat" för att lura dem som håller fast vid dessa ideal, för att sedan totalt hjärntvätta och kontrollera dem, gradvis förändra dem till fogliga verktyg som "helhjärtat tjånar partiet" och inte vågar tala för folket.

Ett skurkparti med "kinesiska kännemärken"

Genom att använda en princip som värderar partiets intressen över alla andra hänsynstaganden, har KKP förvrängt det kinesiska samhället med en ond sekts metoder och skapat en verkligt grotesk varelse i hela mänskligheten. Denna varelse skiljer sig från alla andra stater, regeringar eller organisationer. Dess princip är att inte ha någon princip; det finns ingen uppriktighet bakom dess leende. Godhjärtade människor kan emellertid inte förstå sig på KKP. Baserat på universell moralstandard kan de inte föreställa sig att ett sådant ondskefullt väsen kan representera ett land. Med förevändningen "kinesiska karaktärsdrag" har KKP etablerat sig bland världens nationer. De "kinesiska karaktärsdragen" har blivit en förmildrande omskrivning för "KKP:s skurkaktiga kännetecken".

Med de "kinesiska karaktärsdragen" omvandlades Kinas lamslagna kapitalism till "socialism"; "arbetslöshet" blev till "väntan på anställning"; "att vara arbetslös" blev till "ledig"; "fattigdom" blev till "socialismens inledande skede"; mänskliga rättigheter, yttrandefrihet och trosfrihet reducerades till rätten att överleva.

Den kinesiska nationen står inför en aldrig tidigare skådad moralisk kris

I början av 1990-talet fanns det ett populärt talesätt i Kina som lød: "jag är en skurk och jag är inte rädd för någon". Detta är den beklagliga konsekvensen av flera årtionden av KKP:s orättfärdiga styre – att ha fört in korruption i nationen. I sällskap med den kinesiska ekonomins falska blomstring finns den snabbt sjunkande moralen i alla samhällsområden.

Folkets representanter i Kina talar ofta om ämnet "ärlighet och förtroende" under Folkkongressens möten. I antagningsprov till högskolan krävs det att studenterna skriver uppsats om ärlighet och förtroende. Detta visar bristen på ärlighet och förtroende och den sjunkande moralen har blivit en osynlig men alltså närvarande kris i det kinesiska samhället. Korruption, förskingring, falska produkter, lurandejeri och illvilliga och degenererade sociala normer har blivit vardagsmat. Det finns inte längre något grundläggande förtroende människor emellan.

För dem som påstår sig vara nöjda med en förbättrad levnadsstandard, är inte stabilitet i deras liv deras viktigaste angelägenhet? Vilken är den viktigaste faktorn i social stabilitet? Det är moral. Ett samhälle med degraderad moral kan omöjligt ombesörja säkerhet och trygghet.

Fram till idag har KKP förföljt nästan alla traditionella religioner och har avvecklat systemet med traditionella värderingar. Det hänsynslösa sätt på vilket partiet roffar åt sig förmögenheter och

lurar människor har sipprat ned över hela samhället och korruperat hela samhället och lett dess folk till skurkaktighet. Partiet, vilket styr med oärliga metoder, behöver i grunden också ett korrupt samhälle och en miljö för att kunna överleva. Det är därför som partiet gör allt för att dra ner människor till dess egen nivå och försöker att i varierande utsträckning omvända det kinesiska folket till intrigmakare. Det är så KKP:s bedrägliga natur utrotar den moralgrund som sedan länge har hållit det kinesiska folket uppe.

Slutsats

"Det är lättare att ändra på floder och berg än att ändra sin natur." [14] Historien har visat att varje gång KKP släpper efter när det gäller träldom och bojar så innebär det inte att överge dem. Efter Den stora svälten på tidigt 1960-tal antog kommunistpartiet programmet "Tre friheter och ett kontrakt" (San Zi Yi Bao) [15] med målet att återställa jordbruksproduktionen, men man hade ingen avsikt att ändra kinesiska bönders "slavstatus". "Ekonomiska reformer" och "liberalisering" under 1980-talet avhöll inte partiet från att år 1989 höja slaktarkniven mot sitt eget folk. KKP kommer i framtiden att fortsätta med att ändra sin fasad men kommer inte att ändra sin orättfärdiga natur.

En del kanske tycker att det förgångna tillhör det förgångna, att situationen har förändrats och att dagens KKP inte är som det var tidigare. Vissa är kanske nöjda med den falska fasaden och till och med felaktigt tror att partiet har förbättrats, att det är i en process av reformering eller har för avsikt att förbättra sig. De förtränger kanske ständigt svåra minnen från det förgångna. Allt detta ger bara partiets kriminella grupp tillfälle att leva vidare och fortsätta hota mänskligheten.

Alla kommunistpartiets ansträngningar går ut på att få människor att glömma. All folkets kamp går däremot ut just på att påminna.

Faktum är att KKP:s historia är en historia som har kapat bort människors minnen, en historia där barnen inte vet vad deras föräldrar egentligen har upplevt, en historia där hundratals miljoner medborgare har levt i den enormt kvalfyllda konflikten mellan att svära åt KKP och hopp om kommunismens förverkligande.

När det ondskefulla kommunistspöket kom till människovärlden etablerade kommunismen sin makt genom uppror bland samhällets avskum och genom revolution av ligister. Genom blodbad och tyranni har det etablerat och upprätthållit despotism i form av "partibesittning". Genom att använda den så kallade "kampideologin" som är anti naturen, anti himlens lagar, anti mänsklig natur och anti universum, har det förstört mänskligt samvete och välvilja och förstört traditionell civilisation och moral. Det har använt blodiga massakrer och påtvingad hjärntvätt för att etablera en ond kommunistsekt, och har skapat en nation av förvanskade sinnen för att kunna styra landet.

Genom KKP:s historia har det funnits våldsamma perioder då den röda terrorn nådde sin topp och svåra perioder när KKP med nöd och näppe undgick slutet. Varje gång tillgrep partiet fullt ut sina sluga metoder för att undkomma kriser, men bara för att ge sig in i nästa omgång med våld och fortsätta bedra det kinesiska folket.

När människor kan inse KKP:s skurk-

aktiga natur och motsätter sig att låta sig luras av dess falska fasad, så kommer det att vara slutet för partiet och dess skurknatur.

I jämförelse med Kinas 5 000-åriga historia har KKP:s 55-åriga styre bara varit ett ögonblick. Innan KKP:s tillblivelse hade Kina skapat den mest magnifika civilisationen i mänsklighetens historia. Partiet utnyttjade tillfället med Kinas inrikesproblem och utländsk invasion till att bringa den kinesiska nationen i kaos. Det har tagit tiotals miljoner liv, förstört oräkneliga familjer och offrat de ekologiska förutsättningar som Kinas överlevnad är beroende av. Vad som är ännu mer förödande är den nära förestående förintelsen av Kinas moraliska grund och rika kulturtraditioner.

Hur kommer Kinas framtid att se ut? I vilken riktning kommer Kina att gå? Sådana allvarliga frågor är för komplicerade för att diskuteras med några få ord. En sak är dock säker: om det inte blir något återuppbyggande av nationens moral, inget återställande av harmoniska förhållanden mellan människan och naturen och mellan människor, himlen och jorden, om det inte finns någon tro eller kultur för en fredlig samexistens mellan människor, så kan den kinesiska nationen omöjligen ha en ljus framtid.

Med flera årtionden av hjärntvätt och förtryck har KKP ingjutit sitt tänkesätt och sina normer på gott och ont i kinesernas liv. Detta har fått människor att acceptera och identifiera sig med partiets skeva teori och svek och bli till en del av dess falskhet, och därmed tillhandahålla den ideologiska grogrunden för partiets existens.

Att eliminera ur våra liv de orättfärdiga doktrinerna som ingjutits av KKP, att klart se partiets ytterst samvetslösa natur och att återupprätta den mänskliga naturen och samvetet – detta är det första och nödvändiga steget på vägen mot en smidig övergång till ett samhälle fritt från kommunistpartiet.

Huruvida den här vägen kan beträdas stadigt och fredligt beror på de förändringar som görs i varje kinesisk medborgares hjärta. Fastän partiet verkar förfoga över alla resurser liksom över våldsmaskineriet i landet, om varje medborgare tror på sanningens kraft och skyddar moralen, så kommer det ondskefulla KKP-spöket att förlora grunden för sin existens. Alla resurser kan åter med en gång hamna i händerna på dem som är rättskaffens. Det är då som Kina kommer att återfödas.

Endast utan det kinesiska kommunistpartiet kommer det att bli ett nytt Kina.

Endast utan det kinesiska kommunistpartiet har Kina hopp.

Utan det kinesiska kommunistpartiet kommer det upprätta och godhjärtade kinesiska folket att återuppbygga Kinas historiska storslagenhet.

Anmärkningar

[1] Enligt traditionella konfucianska tankar härskar kejsare eller kungar i enlighet med mandat från himlen och för att ges en sådan befohgenhet måste deras moral motsvara detta det högsta ansvar. Från Mencius kan man finna en liknande tanke. I versen *Vem beviljar monarken hans makt?* besvarade Mencius frågan om vem som beviljade kejsare Shun land och makten att styra, med orden: "Det kom från himlen." Tanken om maktens gudomliga ursprung kan också hittas i västerländsk kristen tradition. Till exempel finner man i *Bibeln*, Romarbrevet 13:1: "Låt varje själ vara undersått till de högre makterna. För det finns ingen makt utom den av Gud givna: Makterna som finns är förordnade av Gud."

[2] Ett centrum refererar till ekonomiskt utveckling, medan de två grundläggande punkterna är: upprätthåll de fyra grundläggande principerna, (socialistisk väg, proletariats diktatur, KKP:s ledarskap, marxism-

lenismen och Maos tankar) och fortsatt med politiken med reformer och öppenhet.

[3] Uppgifterna kommer från en rapport från nyhetsbyrån *Xinhua*, den fjärde mars 2004.

[4] *Mu* är en ytenhet som används i Kina. En *mu* är 1/16 hektar.

[5] Uppgifterna finns i en rapport från nyhetsbyrån *Xinhua*, den 29 februari 2004.

[6] De "Tre nej-principerna" har förekommit förr. År 1979 föreslog Deng Xiaoping "Tre nej-principer" för att uppmuntra människor att tala ut om sina åsikter: Ingen brännmärkning, inget attackerande och ingen klagan på misstag. Detta borde påminna människor om hur Mao på liknande sätt på 1950-talet uppmuntrade intellektuella, vilket följdes av brutal förföljelse av dem som höjde sina röster. Dessa föreslagna "Tre nej" syftar numera på "Utveckling utan diskussioner, framåtskridande utan kamp och framsteg utan någon belägenhet i att släpa efter".

[7] *Hongkongs Basic Law*, Artikel

23, föreslogs år 2002 av regeringen i Hongkong, efter påtryckningar från Peking. Artikel 23 skulle innebära en allvarlig nedmontering av frihet och mänskliga rättigheter i Hongkong och underminering av principen "ett land två system" som utlovades av KKP. Artikel 23 mötte globalt motstånd och upphävdes slutligen 2003.

[8] *Liu Shaoqi*, ordförande i Kina mellan 1959 och 1968, betraktades som efterföljare till Mao Zedong. Under Kulturrevolutionen (1966-1976), blev han förföljd som en förrädare, spion och avfälling. Han dog 1969 efter att utsatts för övergrepp i KKP:s fångenskap.

[9] CCTV (China Central Television) ägs och styrs av Centralregeringen. Det är det största TV-bolaget i Kina.

[10] Dessa citerade fraser är alla titlar på sånger som skrevs och sjöngs under Maos era på 1960-talet och det tidiga 1970-talet.

[11] Mao sade en gång att vi är rädda för att göra misstag, men mindre bekymrade över att korrigera dem.

[12] För en detaljerad analys av självbränningsvideon, se: <http://www.falungonginfo.net/referensmaterial.php>; <http://www.clearharmony.net/articles/200109/1165.html>

[13] Överbyggnaden, när det handlar om marxistisk samhällsteori, syftar på samspelet mellan mänsklig subjektivitet och samhällets materiella innehåll.

[14] Detta är ett kinesiskt ordspråk som bekräftar beständigheten i ens natur. Ordspråket har också översatts som "Räven kan byta sitt skinn men inte sina vanor".

[15] Den ekonomiska reformpolitiken, känd som "Tre friheter och ett kontrakt" (San Zi Yi Bao) föreslagna av Liu Shaoqi, dåvarande president i Kina. Programmet stipulerade odlingslotter för privat bruk, fria marknader, att företaget har hela ansvaret för sina egna vinster och förluster, och fastställande av produktionskvoter utifrån hushållens förutsättningar.

Läs "Nio kommentarer om kommunistpartiet"

www.ninecommentaries.com

"Nio kommentarer om kommunistpartiet" finns även som bok. Beställ den engelska versionen på: www.broadbook.com Svensk version kommer snart.

"Efter kommunistregimernas fall i Sovjetunionen och Östeuropa för mer än ett decennium sedan, möter den internationella kommuniströrelsen förakt världen över. Det är bara en tidsfråga innan det kinesiska kommunistpartiet (KKP) faller."

Utdrag ur introduktionen till "Nio kommentarer om kommunistpartiet"

Lite fakta om: Epoch Times SVERIGE

Vårt uppdrag

The Epoch Times är en oberoende röst som finns både i tryckta versioner och på internet. Vi rapporterar ansvarsfullt och sanningsenligt, med ambitionen att ge läsaren möjlighet att förbättra sitt liv och öka sin förståelse och respekt för grannen i huset intill såväl som för människor jorden runt. I vårt sätt att arbeta och i våra rapporter står vi för universella mänskliga värderingar, rättigheter och friheter. Vi är ett företag som i första hand ser till läsarnas intresse.

Vilka vi är

The Epoch Times är ett privatägt medieföretag. Huvudkontoret finns i New York, men vårt nätverk av lokala reportrar världen runt skriver artiklar som är lokala men också globalt relevanta. Vårt oberoende gör att vi kan rapportera med brett perspektiv och presentera ett brett register av åsikter.

Vårt syfte

Under en tid när världen förändras allt snabbare behöver människor korrekt information för att förstå händelser och trender. Vi strävar efter att påverka människors liv i positiv riktning genom att hjälpa dem att förstå världen och sig själva samt respektera och uppskatta varandra. Vi rapporterar om händelser och lyfter fram åsikter som det ej skrivs om någon annanstans.

Ett huvudtema för The Epoch Times är bevakningen av Kina. Idag vänder sig världens blickar allt mer mot denna oroliga gigant som genomgår enorma förändringar. Företagsledare, politiker och världsmedborgare önskar att bättre förstå vad som händer i Kina. Genom de rapporter som görs till den kinesiskspråkiga utgåvan av The Epoch Times har vi möjlighet att bistå med väl underbyggda artiklar som ingen annan har.

Våra värderingar

En av människans fundamentala rättigheter är rätten att bli hörd. Vi står för och försvarar pressfrihet, yttrandefrihet och mötesfrihet. Vi är också starka förespråkare för trosfrihet och för alla mänskliga rättigheter för alla människor.

Vi försöker tala för dem som är förtryckta och på grund av detta inte kan föra sin egen talan. Vi talar till motståndarna och försöker visa på deras mänskliga gemensamma drag och väcka den medkänsla som kan hjälpa dem att i grunden respektera andra människors rättigheter.

Vi arbetar för att kunna berätta vardagliga historier från vår tid, inte för att de är sensationella för stunden utan för att de har en bestående betydelse. Vi ser på mänsklighetens förflutna och dess framtid i långsiktigt perspektiv.

Vår historia

Den svenska editionen av Epoch Times lanserades på internet i januari 2006. Den möter ett växande behov av oberoende

rapporterade och publicerade nyheter samt berättar historier i vilka människor finner djup och mening.

The Epoch Times finns i många av världens länder och betjänar på flera olika språk en bred, internationell läsekrets. Den engelska utgåvan lanserades i september 2003 på internet och i augusti 2004 som tryckt tidning i New York.

Den kinesiska utgåvan av Epoch Times publicerades som ett svar på det växande behovet av o censurerad bevakning av händelser i Kina. Den första tidningsutgåvan publicerades i New York i maj 2000 och hemsidan lanserades i augusti 2000. Lokala utgåvor publicerades av regionala kontor växte snart fram och gjorde The Epoch Times till den största kinesiska tidningen utanför Kina och Taiwan.

The Epoch Times fortsätter att utöka sin nyhetsbevakning och sin tidningsdistribution i allt fler regioner och med utgåvor på allt fler språk. Vi ser ljuset på framtiden.

Var med och se oss växa!

Utgiven av:
Epoch Times Sverige – Dajiyuan Sverige Media

E-post: kontakt@epochtimes.se
Web: www.epochtimes.se
Epoch Times Sverige välkomnar nyhetstips, opinionsinlägg och kommentarer till webbtidningen: www.epochtimes.se
Vi förbehåller oss rätten att redigera insänt material.

© Epoch Times Sverige 2007